

Ailem Ve Ben 18 Muhammet Amcam Namı Diğer İmam

– EDİP GÜL · 16 Aralık 2022

MUHAMMET AMCAM NAM-I DİĞER İMAM

Evin en küçük oğlu. Hep gölgede büyüdü. Babasının yanında Kuran okuttu. Tahsili yok. Ne maddi ilimlerde, ne manevi ilimlerde bir eğitim almadı. Çocukluğunu köyde, gençliğini şehirde geçirdi. Askerden sonra işçi olarak bir fabrikaya girdi. Ağır işçilikte çalıştığı, ama O yılmadı. Evine yorgun argın geldi. Anne babasıyla oturdu. Ondan ziyade Onlar Ona baktı.

Çok kuvvetliydi. Belli ki tekne kazıntısı bu evlat iyi beslenmişti. Tokalaşırken yakaladığı elleri demirden eldivenle kelepçe gibi sıkar, sahibini bağırtırdı. Bu güç gösterisi ona büyük bir haz verirdi.

Yıllar geçti, çoluk çocuk sahibi oldu. Biraz varlıklarınca evden ayrılmak istedi. Validesi onunla gitmedi. Üzüntüden bir tarafına inme indi. Oğulları Ali onları yalnız bırakmadı evine aldı. Ondan sonra annesi pek yaşamadı. Babasını evlendirdiler.

O hep karısını çok sevdi. Onun ağzına baktı. Evde karının sözü geçiyordu. O hiçbir şeye karışmıyordu. Gül gibi geçinip gidiyorlardı. Babasından büyük miras kalmıştı Ona. Oğlu büyüyünce onu evlendirdi. Çalışırken borçlanan oğlunun borcunu ödemek için babasından kalan arazisinin birini sattı. Arazi değerliydi. Adını etmeye değmez borçtan sonra kalanıyla bir ev aldı. Evi yeniden donattı. Bir damadına da araba aldı. Bu arada kızlarını da evlendirmişti. Kiradan kurtulmuştu.

Emekli de olmuştu epey zamandır. Bisikletine binip uzun mesafedeki tarlasına giderek çiftçilik yapmaya devam etti. Kentte ahırı vardı. İnek besliyordu. Yaşlanınca onu kurban ediyorlardı.

Kurban etini tek başına yiyor, sabah kahvaltısında bir ekmek bitiriyordu. O kadar hareketli olmasına rağmen kalp damarları tıkanı. Kalbin 3' te 2'si çürümüştü. Doktor yiyeceklerin bir çoğunu ona yasakladı. O da 'Bu güne kadar yediklerimize sayarız' dedi. Hareketleri yavaşladı. İlaçlarla yaşıyordu. Tevekkül ediyordu.

Bu arada babadan kalan büyük mirası da iyi paraya sattı.

Çocuklarına birer ev ve oğluna bir araba aldı. Oğlu arabayı pelt etti. Hurdasını sattı, parasını kumarda yedi. Bunların hepsini kabullendi. Babasının tevekkül hali ona miras kalmıştı bunca mirasın yanında. Ara sıra söylendi ama hiçbir zaman büyük dert etmedi. Karısı kanser oldu. Onu tedavi ettirdi, aldırmadı. "Ne kadar ömrümüz varsa, o kadar yaşarız" dedi.

Œimdi ara sıra arŒıya iner, alış veriŒ yapar, bir kaç kiŒiyle konuŒur, biraz sohbet eder, hep kendi dertlerini anlatır, eve dönerdi.

Œimdilerde kendince bir hayat tutturmuŒ gidiyor, derin bir tevekkül içinde yaŒıyor.

Ahmet Kemal